

L I S T A

miniștrilor de interne, miniștrilor secretari
de stat, prim-adjuncțiilor sau adjuncțiilor
ministrului de interne ori secretarilor de
stat din perioada martie 1945-decembrie 1989.

Op. în perioada martie 1945 - decembrie 1989, la conducerea Ministerului de Interne s-au aflat în calitate de ministru următorii:

- Virgil Stănescu (6 martie 1945-30 noiembrie 1946);
- Teohari Georgescu (01 decembrie 1946-28 mai 1952);
- Alexandru Drăghici (28 martie 1957-25 iulie 1965);
- Cornel Onescu (21 august 1965-24 aprilie 1972);
- Ion Stănescu (24 aprilie 1972-17 martie 1973);
- Emil Bobu (17 martie 1973-22 martie 1975);
- Teodor Coman (22 martie 1975-05 septembrie 1978);
- George Homoștean (05 septembrie 1978-30 octombrie 1987);
- Tudor Postelnicu (30 octombrie 1987-22 decembrie 1989).

2. În funcțiile de ministru secretar de stat, prim-adjunct sau adjunct al ministrului de interne ori secretar de stat, după caz, în perioada 1948-1989 figurează următorii:

- Pintilie Gheorghe (15 august 1948-18 ianuarie 1963);
- Mureșeanu Alexandru (15 ianuarie 1953-20 ianuarie 1960);
- Șerb Ioan (05 august 1955-06 aprilie 1960);
- Alexandru Ioan (22 ianuarie 1953-11 aprilie 1960);
- Staicu Stelian (11 aprilie 1956-28 august 1969);

- Bene Vasile (22 iulie 1957-28 august 1969);
- Negrea Vasile (22 iulie 1957-28 august 1969);
- Nicolski Alexandru (22 iulie 1957-31 ianuarie 1961);
- Mănescu Dumitru (29 ianuarie 1958-15 octombrie 1958);
- Anghelache Toma (27 aprilie 1959-24 martie 1961);
- Constantinescu Dumitru (27 ianuarie 1961-16 aprilie 1968)
- Aranici Pavel (27 ianuarie 1961-11 iunie 1963);
- Dumitru Ioan (13 octombrie 1961-24 decembrie 1969);
- Dănescu C-tin Alexandru (09 aprilie 1963-25 aprilie 1980);
- Doicaru Nicolae (25 septembrie 1963-07-martie 1978);
- Stănescu Ion (19 iulie 1967-24 aprilie 1972);
- Răduică Grigore (18 iunie 1968-23 noiembrie 1974);
- Stoica Constantin (18 iunie 1968-07 mai 1974);
- Gal Ionel (21 octombrie 1969-07-mai 1974);
- State Nicolae (21 octombrie 1969-25 decembrie 1972);
- Pacepa Mihai (20 aprilie 1972-17 august 1978);
- Moldoveanu Jean (25 decembrie 1972-22 iulie 1978);
- Coman Teodor (23 noiembrie 1974-22 martie 1975);
- Pleșiță Nicolae (21 noiembrie 1975-29 septembrie 1978);
- Savu Ion (08 martie 1978-05 septembrie 1978);
- Gîrbă Nicolae (05 septembrie 1978-06 noiembrie 1984);
- Moise Vasile (09 mai 1977-20 aprilie 1982);
- Zagoneanu Gheorghe (04 octombrie 1978-20 aprilie 1982);
- Bucur Gheorghe (25 aprilie 1980-31 octombrie 1984);
- Alexie Stefan (14 mai 1985-22 decembrie 1989);
- Tăulescu Stefan (14 mai 1985-22 decembrie 1989);
- Dima Romus (05 septembrie 1978-04 iunie 1988);
- Muță Constantin (22 iulie 1978-22 decembrie 1989);
- Stamatoiu Aristotel (20 aprilie 1982-22 decembrie 1989);
- Vlad Iulian (09 mai 1977-22 decembrie 1989).

După ce în Martie 1946 NKVD-ul se transformase, la dispoziția lui Stalin în MGB ca o consecință zice-se a terminării războiului, a trebuit să se pregătească terenul și în România, pentru reorganizarea serviciilor de siguranță. Oamenii Moscovei erau bine infiltrați și cele două părghii, Teohariu Georgescu și Emil Bodnăraș vor trebui să acționeze după planul lui Pantiușa Bodnărenco care se românizase în Gheorghe Pintilie, și întrădevar el a dirijat operațiile premergătoare:

Falsificarea alegerilor din 19 Noiembrie 1946;

Desfintarea PNT-ului și arestarea conducătorilor în Iulie 1947;

Abolirea Monarhiei și alungarea regelui.

Aceste obiective fiind împlinite, în Februarie 1949, Gheorghe Pintilie a fost promovat în Comitetul Central al partidului comunist,

În aceste condiții politice el a dat dispoziție cadrelor pe care le infiltrase în SSI să treacă la acțiune și în noaptea de Sf. Ilie (19/20 Iulie 1949) s-a trecut la arestarea a 1.000 ofițeri de poliție, de pe tot teritoriul țării.

Pe data de Sfânta Marie (15 August 1948) Gheorghe Pintilie a fost numit director al securității statului, iar prin decretul 221/30-08-1948 s-a anunțat înființarea "Direcției Generale a Securității Poporului" care avea ca scop "apărarea cuceririlor democratice și asigurarea securității Republicii populare române împotriva comploturilor dușmanilor interni și externi". Acum lucrul cel mai ușor a fost să inventeze dușmani.

Grupul de consilieri sovietici ai MGB-ului care supravegeau securitatea era condus între 1948-1953 de Alexandru Mihailovici Sakharovschi, ajutat de Butică Francisc și Tiganov Pavel,

Au fost constituite 8 Direcții centrale, la București, și 13 Direcții regionale, în cadrul Direcției VIII "Anchete penale" care se ocupa cu descinderi, arestări și anchete după tipicul NCVD-ist,

Gheorghe Pintilie a numit doi șefi în persoanele Alex. Nicolschi și Gheorghe Mazuru, care era tot agent sovietic.

Subdirectori au fost numiți: Misu Dulgheru (Sasa Dullbergher) și Dincă Simion, si au avut următorii șefi de birouri:

Artinovici Samy (Antoniu)	CEASLASKY
Davidovici Leon (Mirescu)	Fischer Simion
Frank Sandu	Haber Estera
Matusievici Nathan (Andreescu)	Răsvan Sergiu (?)
ROȘCA (?)	SEGAL Luisa
TURCHISCHER Marcel	Zigler Simion

Când a fost arestat Dulgheru în 1952, și condamnat la 8 ani, în locul lui a trecut Butică Francisc.

Securitatea "poporului" a perfecționat organizarea prin creerea a încă 2 organisme:

-Direcția generală a Miliției pe 23 Ianuarie 1949 care înlocuia poliția și jandarmeria;

-Trupele de securitate pe 7 Februarie 1949,

Numărul celor din Direcția de anchete penale se cifra la circa 4.000 oameni în 1948 pe când numărul informatorilor era de 42.187. În decadele ce vor urma numărul celor două categorii va crește vertiginos încât se va ajunge ca să fie securiști în mai toate întreprinderile și sectoarele administrative, iar informatorii să fie introduși până în sânul familiilor, pervertind sufletele copiilor și soțiilor.

Noile cadre erau în marea majoritate analfabeti, unii mai știau iscalii, fiind luați de pe drumuri. Si s-au creat școli,

SCOALA DE OFITERI DE SECURITATE

Instalata pe Calea Oltenitei, aceasta scoala a fost condusa de colonelul Voiculescu Ervin(?), intre 1948-1960 si avea profesori pe:

Breban Mihai Eugen (colonel),	Alberti Dezideriu Iosif (maior),
Bălteanu Mihai (colonel),	Chon-Smil-Zisu (căpitan),
Demetrescu David-Raul (maior),	Davidson Saim Avram,
FRIDMAN Marcu-Hary	Levenson Cazimir-Claude
Negru-Litman Nelu (maior),	KINTZBRUNER Moise-Michel (lt.col),
Rosenberg Miti-Hermina,	Stoianovici Gh.Sofia (locotenent),
Singer Leon Henriett,	Strauber Bernard (locotenent),
Schiller Matias-Mina (loc),	Vădeanu Sandu-Luigi (maior)
Winkler Elias-Avram (câp),	Zaharia Mendel-Mihai (căpitan).

SCOALA DE OFITERI DE MILITIE

Abramovici Moritz (căpitan) șeful Scolii, vis a vis de închisoarea de pe Calea Vacaresti, colt cu șoseaua Oltenitei.

Auer Imre (colonel)	Grank S.Reiza (lt. major),
Klein Mauritiu Iosif,	Schonberger Alex-Francisc,
Valdman Leon-Jean,	Walter Ichil-Paul (lt.major)

La Baneasa a mai funcționat o școală de securitate și se spune că se afla și o închisoare moderna subterana.

"..JUR SĂ URASC DIN ADANCUL FIINTEI MELE PE
TOȚI DUȘMANII PATRIEI ȘI POPORULUI MUNCITOR".

Acesta este jurământul celor care au furat voința țării în 1946 și după aceea au distrus toate institutiile de bază ale României, ducând ura până la pervertirea sufletelor și năruirea patrimoniului național. Sărman popor român a pornit pe drumul sclaviei.

Nu trebuie uitat că în Iunie 1948 Tito s-a rupt de politica lui Stalin ceceea a făcut ca în luna Septembrie să se creeze o noua internațională comunistă "Cominformul" care va funcționa oficial până în 1956.

Acest an 1948 înseamnă declanșarea represiunii generalizate la orașe și sate prin crime peste tot și arestări urmate de cateva acțiuni de mână forte: înlăturarea din învățământul superior a peste 50 cadre universitare înainte de a fi arestate, arestarea a zeci de generali și sute de cadre superioare ale armatei, nationalizarea întreprinderilor (în jur de 8.900), începerea acțiunii de colectivizare la sate, desființarea bisericii greco-catolice și arestarea a sute de preoți. Aceste acțiuni au dus la inflorirea a numeroase organizații clandestine, unele inițiate de noua securitate, altele prin retragerea în munte a altor sute de români hotărâți a nu se supune comunizării țării.

Pentru aceasta s-au creat trupele de securitate. Sângele a început să curgă l-a orașe și sate pentru a înspăimanta populația, Chiar din anul 1948 asistam l-a executarea a 3 partizani din regiunea comunei Răstolița Mureș pe 29 Decembrie 1948. Tot în acest timp era în plină desfășurare acțiunea din munții Banatului îndreptată împotriva partizanilor conduși de colonelul Ion Uță, comandorul Petre Domașneanu și avocații Spiru Blănaru și Gheorghe Ionescu-Teregova.

În timp ce satele de pe frontieră cu Iugoslavia începuseră să fie evacuate și trupele rusești se instalau ducând trenuri, după trenuri, cu armament greu, în același timp trupele de securitate încercau să pătrundă în munții Semenicului, să-i i-a cu asalt.

B A N A T

Pintilie Gheorghe, numit șeful suprem al securității a dat ordin trupelor de securitate să lichideze partizanii și să evacueze chiaburii, deblocații din armata și elementele suspecte.

În acest scop s-a format un "Comandament unic" format din lt.col. Ambrus Coloman, maior Moiş Aurel și Kling Zoltan, care vor avea ca șef operațional la Caransebeș pe generalul Băjenaru ajutat de col. Aranciu Pavel (cu trupe de securitate) și maior Teodorescu Marcel (of. politic).

Securitatea Brașov a participat; Batalionul 5 și 9. Batalionul 9 a avut 2 companii din care au fost depistați: cap. Rizescu, cap. Diceanu, sublt. Ciuchici Ristea și subofiterii: Cojocaru, Dobre D. și Nica Aurel.

Printre alții care au participat la crimele din munții Semenic se numără și: col. Olteanu, maior Ciorapciu, sublocotenenti: Bahu V. Teodor, Mihăilescu Alexandru, plutonier Zodilă George, subofiteri: Timotei, Coman Spiridon, Dragomir A., Filică, Mihalcescu Gheorghe.

Alte cadre ale securității care au luat parte la urmărirea partizanilor: Anchescu Ion (lt.), Bălaunstein Laurentiu, Bălăceanu Vasile, Filip Nicolae (maior), Mănușescu Matei (lt.col.), Poșovici Ion, Rațiu, Romaniuc Nicolae și alții precum și agenții de prin sate.

Au fost câțiva zeci de morți și bineînțeles și din partea securității și mii de arestați care au intrat în "ghiarele securității" unii condamnați și executați iar alții trimisi în temnițele de exterminare de unde nu toți au putut supraviețui.

ARNOTA-BISTRITA 1949

Paralel cu încercarea de lichidare din Semenic, securitatea a trecut în luna Martie la asaltul partizanilor din regiunea de la izvoarele râului Bistrita, la nord de Horezu-Valcea, în jurul mănăstirii Arnota. Grupul a fost infiltrat cu agenții: Nistor Nicolae (Calimanesti), Mitroi Nicolae (com. Pietrari), și Săndulescu frizer (Rm. Valcea), Batalionul de securitate din Rm. Valcea și o unitate de Vânători de munte din Sibiu au intervenit și au fost omorâți 9 partizanii. Cei prinși au trecut pe la securitate unde locotenentii Fracase și Mihuț au omorât în anchetă pe Costin Ion, iar pe ceilalți schiloditi i-au aruncat în temnițe.

Munții Așuneni în flăcări 1949

Aici acționau mai multe grupe de partizani asupra cărora s-a năpusit securitatea,

Grupul maiorului Nicolae Dabija a fost luat cu asalt între 5-11 Martie 1949 cu trupe de securitate venite de la Cluj, Sibiu, Brașov, care au înaintat pe valea pârâului Galda până la bordeiul de la Bogoloaia, din apropierea satului Cricău din munții Trascaului. Locul era bine cunoscut prin infiltrarea maiorului Onigă, în mijlocul partizanilor, care și el a fost arestat și condamnat 5 ani. Conducerea operațiunii de lichidare a avut-o Alexandru Drăghici ajutat de maiorul Neagu, Gheorghe Craciun care a condus anchetarea de la Sibiu. Un anume căpitan Papuc Nicolae a condus o companie iar un altul Voiciu Octavian a participat cu 2 echipe de la Turda. În ziua de 5 Martie au fost omorâți 5 partizani. Acțiunea a continuat câteva luni urmărind pe toți cei bănuți că ar fi avut legătură cu partizanii.

Grupul căpitanului de aviație Ionescu Diamandi care se afla în muntele Băișoara a fost asaltat de trupele de securitate prin văile Ierii și Ocolîșului. În prima ciocnire au fost impușcați 7 partizani de către echipă condusă de Voiciu Octavian de la securitatea Turda.

Restul de 71 partizani arestați în acest grup au cunoscut chinurile lt.col. Patriciu (Weis) Mihai de la Cluj și Gh. Crăciun (Sibiu).

Colonelul Vlas Vasile a pronunțat 3 condamnări la moarte și 360 de ani de temniță grea.

Grupul de la Poșaga luat cu asalt, în perioada 1957, a rezistat 20 de ore și în clădirea invaluită în flăcări și fum au fost găsite 10-12 cadavre printre ele al preotului Roșă.

SCANTEIA NEMULTUMIRILOR A APRINS
FLACARA REVOLTEI
IN DOBROGEA

Tăranii au refuzat să intre în colective și atunci presiunile și schingiuirile au început, fiind conduse de Nicolae Ceaușescu și Nicolae Doicaru.

Macedonenii în primul rând, conduși de Gogu Puiu s-au retras în pădurea Babadag și s-au pregătit de rezistență. Armata a fost trimisă împotriva lor și în Iulie 1949 moare în luptă Gogu Puiu, la Cobadin. Dobrogea a plătit un tribut greu. Au fost omorâți în sat 4 țărani și alți 7 au căzut în luptă numai în vara aceluiași an 1949. Nu trebuie uitat faptul că alți Dobrogeni au fost ridicăți din închisori și împușcați la Timișoara, anul următor, în timp ce Canalul a făcut sute de victime dintre ei, numai pentru ca Ceaușescu să se laude că a reușit să colectiveze prima regiune din țară.

TARA CRISURILOR

Peste 200 de țărani sunt arestați în luna Iunie 1949 și duși la securitatea din Oradea Mare unde stăpân era Cseller Ludovic extrem de ocupat și cu mișcarea de rezistență din Maramures pe care Gheorghe Pintilie i-o dăduse tot lui, pe cap. S-a oprit puțin din bătaie și a venit să pună la punct pe acești țărani care nu-și vedeau de treabă. A împușcat pe unul dintre ei iar pe ceilalți i-a "dojenit", și credea ca i-a liniștit. Se pregătea să plece să-și continue munca seriosă cu neascultătorii de maramureșeni.

Comandase și avionul pentru 1 August ca să plece la Sighet, când în noaptea de 31 Iulie a fost alertat de Ambrus Coloman (Timișoara) și Gheorghe Pintilie ca să plece spre Arad unde țăranii făceau prostii.

Era revoltă în toată regula, tot împotriva colectivizării, și a ridicării grâului de pe arie.

Lt. Colonel Klein cu regimentul 1 grăniceri plecase la fața locului. Dimineata s-a dus în fuga la securitate și i-a spus lui Elekeș să anuleze plecarea avionului. Dar acesta neascultător, împreună cu lt. Ilie Rada au luat dosarele partizanilor și altele socotite mai importante, și au plecat, în sens invers, spre apus ajungând la granița cu Triestul.

VREM PAINÉ SI NU MALAI

VREM LIBERTATE, TRAIASCA IULIU MANIU SI REGELE MIHAI.

JOS COMUNISTII

Acestea au fost revidecarile țăranilor înscrise în raportul făcut lui Gheorghe Pintilie. Investiți cu puteri depline, Ambrus Coloman și Aurel Mois, din conducerea securității, au ordonat, conform dispoziției nr. 513/91736 din 2-08-1949, să se pacifice satele. Și până la 11 August a curs sangele: Apateu (5 țărani), Sepreuș (4 țărani), Somescheș (3 țărani), Berechiu (2 țărani).

Printre responsabili ai crimelor se mai numără: lt. Hartău Gh., sublt. Haiduc Iustin, maior Mariș, col. Birtas și mulți alții.

Din telegrams trimisă de călăii Coloman Ambrus și Mois Aurel sefului lor, rezulta... "Raportăm că în com. Sepreuș și Somesches s-a restabilit ordinea perfectă și s-au luat măsuri de identificarea capilor de instigare pentru a se lua măsuri contra lor... În comunele Berechiu și Apateu acțiunea pentru restabilirea ordinii continuă în bune condițiuni... au mai fost împușcați 2 indivizi din Apateu care au încercat să evadeze de sub escortă, nesupunându-se somatțiilor".

Si in Dulcea Bucovina.

În același timp, tot pentru grâul furat țăranilor, oamenii s-au ridicat și pe 5-6 August 1949 au fost împușcate 4 persoane și aruncate într-o groapă comuna, din com. Calafindesti.

Intr-o comună vecină, Frătăuții Noi, pe 7 August, au fost împușcați 4 țărani și lăsați în mijlocul satului pentru înspăimântarea sătenilor.

Trupele de securitate lucrau mana'n mană cu militia si erau in slujba unor vânduti Moscovei pe care-i aparau cu inversunare.

De aceea îi găsim pe unii conducatori comunisti în fruntea actiunilor represive. Insuși ministru de interne Teohari Georgescu, personal a mers la fața locului, la rascoala din com. Plopsoru(sat. Piscuri) în 1950, unde sătenii au încercuit masinile securității care veniseră să aresteze oameni. S-a încins o luptă cu morți și răniți. Teohari Georgescu a dat dispozitie să inconjoare comuna ca să prindă pe cei ce cutezaseră să infrunte securitatea. Au fost doi morți din partea țărănilor și comandantul securitatii, în afara de răniți.

Nici Nicolae Ceausescu nu s-a lăsat mai prejos, în 1957 când a pus tunurile să traga în sate, în regiunea Galati, după ce țaranul Toader Gh. Iordache l-a oprit cu parul în comuna Vadul Rosca. Tot așa a făcut și el ca Teohari Georgescu. A inconjurat comuna și a pus trupele de securitate să traga în plin. Au murit secerate 8 persoane printre care și mama a 8 copii.

Aceleasi trupe de securitate, cu batalioane din Sibiu, Brașov, Ploiești, au hartuit timp de 7 ani pe partizanii din muntii Făgăraș. Dintr-o crimă care au dirijat operația de lichidare a partizanilor s-au numarat Gheorghe Crăciun(Sibiu), Strul Mauriciu(Ploiești), Stanciu(Brașov), Vlad(Fagăraș). In 1952 a fost și Ceaușescu. Au mai fost semnalati și Mezei, Lisch, Weiss, Godra, Grunfeld, Băis, Bârsan, Hilar...

Frații partizanilor din Fagarasi, cei de pe versntul sudic al muntii cunoscuti sub numele de grupul Arsenescu-frații Arnautoiu, au rezistat până in 1960. Și împotriva lor s-au desfășurat forțe numeroase ale securității. Printre numele care au terorizat satele și chinat familiile partizanilor s-au numarat: col. Zamfirescu, Tericeanu ajuns general, col. Neđelcu, căp. Cărnău, maior Chicos, lt. Iordache, col. Mihăila, Vladicuț Tănase, Mecu, Dumitrescu și Ion Suceava șefi de post în comuna Nucșoara, , ,

Terorizarea țărănilor pentru a intra în colective a durat până în anul 1962 și împotriva lor s-a folosit armata care a făcut sute de victime. Printre revoltele în care au fost morți amintesc: Vrancea, Faraoani, Siliștea-Ciuperțeni(Vlasca), Dragoesti(Ilfov), Vișina(Dâmbovița), , Doagelă(Teleorman), Zam-Sâncrai(Cluj), Oporeu(Olt), satele din jurul comunei Oltei(Olt) ..

După cum se constată revoltele indreptate contra comunismului au fost pe tot teritoriul țării și sange a curs din belșug.

Din nenorocire s-au găsit iude ce si-au vândut frații și colaboraționiști care au făcut să suferă cele 3 milioane de arestați și de ce să nu spunem, aproape toată țara. Numele schingiuitorilor și colaborationistilor trebuiesc cunoscute pentru ca astfel de fapte să nu se mai petreacă.

Cei arestați in muntii, cei arestați pentru ajutorarea lor si locuitorii din toate colturile țării, si nu gresesc dacă afirm ca din toate satele, au fost ridicati, li s-au inscenat procese după chinurile in grozitoare, si au trecut prin infernul de exterminare comunist, peste 200.000 de mii rămânând in gropile comune care deasemenea se gasesc presarate pe intreaga suprafată a țării.